

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

navrhovatele: **a) MUDr. P. S.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený JUDr. Petrem Zimou, advokátem
sídlem Slezská 2127/13, 120 00 Praha 2

b) Ing. A. H., narozený xxx
bytem xxx, xxx

za účasti: **1/ SPOLANA, s.r.o. (dříve SPOLANA a.s.)**, IČO 451 47 787
sídlem Práce 657, 277 11 Neratovice
2/ ANWIL Spółka Akcyjna, KRS č. 0000015684
sídlem ul. Toruńska 222, 87-805 Wloclawek, Polská republika
obě společně zastoupeny Mgr. Ivanem Sagálem, advokátem
sídlem Na Příkopě 583/15, 110 00 Praha 1

o přezkoumání výše protiplnění,

takto:

- I. Návrh na přezkoumání výše protiplnění navrhovatele b) Ing. A. H. se zamítá.**
- II. Navrhovatel b) Ing. A. H. je povinen zaplatit účastnici 1/ na náhradě nákladů řízení 30 274,20 Kč, k rukám jejího zástupce Mgr. Ivana Sagála, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- III. Navrhovatel b) Ing. A. H. je povinen zaplatit účastnici 2/ na náhradě nákladů řízení 30 274,20 Kč, k rukám jejího zástupce Mgr. Ivana Sagála, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. Protiplnění za jednu kmenovou akcii v zaknihované podobě na majitele o jmenovité hodnotě 116 Kč, emitované společností Spolana a.s., IČO 451 47 787, sídlem Práce 657, 277 11 Neratovice, stanovené a vyplacené hlavním akcionářem ANWIL Spółka Akcyjna, (dříve Zaklady Azotowe ANWIL Spółka Akcyjna), zapsaného v obchodním rejstříku pod KRS č. 0000015684, sídlem ul. Toruńska 222, 87-805 Wloclawek, Polská republika, ve výši 158 Kč je nepřiměřená. Přiměřené protiplnění za kmenovou akcii v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 116 Kč emitované společností Spolana a.s., IČO 451 47 787, sídlem Práce 657, 277 11 Neratovice, je ve výši 227 Kč.**
- V. Účastnice 2/ ANWIL Spółka Akcyjna, (dříve Zaklady Azotowe ANWIL Spółka Akcyjna), zapsaná v obchodním rejstříku pod KRS č. 0000015684, sídlem ul. Toruńska 222, 87-805 Wloclawek, Polská republika, je povinna zaplatit navrhovateli 4 479 066 Kč, spolu s úrokem z prodlení z této částky od 8. 1. 2009 do 30. 6. 2009 ve výši 9,25 % ročně a dále z této částky ode dne 1. 7. 2009 do zaplacení ve výši odpovídající procentní výši repo sazby stanovené k tomuto dni Českou národní bankou zvýšené o 7 procentních**

bodů a vždy takto stanovené znovu k prvnímu dni dalšího pololetí, to vše až do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

VI. Účastnice 1/ a účastnice 2/ jsou povinny zaplatit navrhovateli a) MUDr. P. S. na náhradě nákladů řízení rovným dílem 44 140 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Petra Zimy, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

VII. Účastnice 1/ a 2/ jsou povinny zaplatit Českému státu na účet Městského soudu v Praze rovným dílem 108 174 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel a) MUDr. P. S. se svým návrhem ze dne 30. 12. 2008 doručeným soudu dne 2. 1. 2009 domáhá soudního rozhodnutí, které by stanovilo výši přiměřeného protiplnění v důsledku vytěsnění jeho osoby, jakožto minoritního akcionáře ve smyslu ust. § 183i zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) z účastnice 1/ Spolana a.s. (dále jen „Společnost“). Navrhovatel a) byl v době převodu cenných papírů vlastníkem 64 914 kusů akcií Společnosti o jmenovité hodnotě 116 Kč/akcie. Mimořádná valná hromada, která rozhodla o vytěsnění minoritních akcionářů, se konala dne 4. 11. 2008, rozhodnutí valné hromady bylo v Obchodním věstníku zveřejněno dne 3. 12. 2008. Protiplnění na jednu akcii o jmenovité hodnotě 116 Kč bylo určeno na základě znaleckého posudku vyhotoveného znaleckým ústavem American Appraisal s.r.o. částkou 158 Kč. Má za to, že při zpracování znaleckého posudku nebyly použity správné metody oceňování, a tedy se nejedná o protiplnění spravedlivé.
2. Navrhovatel b) Ing. A. H. se svým samostatným návrhem ze dne 5. 1. 2009 doručeným soudu téhož dne domáhal toho, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění za jednu akcii emitovanou Společností a určil, že protiplnění poskytnuté hlavním akcionářem (účastnicí 2/) ve výši 158 Kč za jednu akcii Společnosti o jmenovité hodnotě 116 Kč je nižší než přiměřené, přiznal navrhovateli b) jinou výši protiplnění ve výši určené soudem, uložil účastnici 1/ povinnost oznámit výrok soudu všem osobám, které byly akcionáři Společnosti způsobem, který vyplýval ze stanov Společnosti, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, přiznal navrhovateli náhradu nákladů řízení. Tvrdil, že je akcionářem Společnosti.
3. Společnost k návrhu uvedla, že není ve věci pasivně legitimována a s návrhem nesouhlasí.
4. Účastnice 2/ (dále také „Hlavní akcionář“) vznesla námitku nedostatku pravomoci českých soudů o věci rozhodnout, neboť se jedná o zahraniční osobu v souladu s čl. 24 Nařízení rady Evropského společenství č. 44/2001 ze dne 22. 12. 2000.
5. Na základě takto vznesené námítky soud usnesením ze dne 8. 7. 2015 čj. 79 Cm 1/2009-127 návrh vůči Společnosti zamítl a řízení zastavil pro nedostatek pravomoci českých soudů s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena příslušnému soudu v členském státu, ve kterém má hlavní akcionář své sídlo. Proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání, na základě kterého bylo citované rozhodnutí usnesením Vrchního soudu v Praze čj. 7 Cmo 319/2015-140 ze dne 28. 12. 2016 zrušeno. Proti rozhodnutí Vrchního soudu bylo účastnicí 2/ podáno dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ze dne 10. 7. 2019 čj. 27 Cdo 5313/2017-233 odmítnuto.
6. Po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze účastnice 2/ podala rozsáhlé vyjádření, s tím, že postupovala při procesu nuceného přechodu akcií Společnosti vlastněných minoritními akcionáři zcela v souladu s pravidly stanovenými v obch. zák., přičemž tuto skutečnost navrhovatelé, s

výjimkou výše přiměřeného protiplnění, nikterak nespoují. Při stanovení přiměřeného protiplnění pak hlavní akcionář splnil veškeré povinnosti, které mu právní úprava ukládala, přičemž dokonce postupoval i nad rámec této úpravy, když zadal zpracování znaleckého posudku znaleckému ústavu. Hlavní akcionář tak činil zejména za účelem co nejvyšší možné ochrany oprávněných zájmů minoritních akcionářů a zajištění zákonnosti celého postupu. Má za to, že znalecký ústav svému úkolu dostál.

7. Soud ve věci nařizoval jednání, na které se však navrhovatel b) Ing. A. H. nedostavoval, přestože byl řádně obeslán. Tím, že se navrhovatel b) k jednání soudu bezdůvodně nedostavil, vyloučil se z možnosti být postupem podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. poučen o jeho povinnosti tvrdit skutečnosti naplňující jeho aktivní věcnou legitimaci když toto ani jedna z účastnic neučinila nesporným. Soud neměl za prokázané, že je akcionářem Společnosti, a i kdyby jím byl, neuvedl, kolik akcií vlastnil. Soudu v návrhu nenabídl žádné důkazy. Poučení podle § 118a o. s. ř. se totiž poskytují jen účastníku (jeho zástupci nebo zmocněnci), který je u jednání přítomen. Jedná-li soud v souladu s ustanovením § 101 odst. 3 o. s. ř. v nepřítomnosti účastníka (jeho zástupce nebo zmocněnce) je to účastník, který svou nepřítomností u soudu způsobí, že se mu příslušného poučení nedostane s tím, že je nepřípustné jednání odročit jen proto, aby mohlo být poskytnuto poučení účastníku, který se k jednání nedostavil a který z důležitého důvodu nepožádal o odročení jednání (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 832/2006, ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 21 Cdo 4314/2008 ze dne 24. 3. 2010, aj.). K poučení dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. je na místě v tomto kontextu dodat, že ustanovení § 120 odst. 2 o. s. ř. úzce souvisí s § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř., v němž je upravena jedna ze dvou základních povinností účastníka, povinnost tvrzení (tvrdit rozhodné skutečnosti). Pouze tehdy, unese-li ve sporném řízení účastník řízení břemeno tvrzení a důkazní břemeno, může být úspěšný. Jde o reálné vyjádření projednací zásady a předtím, než soud rozhodne o neúspěchu účastníka pro neunesení některého z těchto břemen, je povinen mu dát šanci k nápravě a poučit podle ustanovení § 118a o. s. ř. Také v řízení dle § 200e o. s. ř. uvedená povinnost platí - jde jen o to, že soud musí před rozhodnutím důkladněji vyšetřit skutkový stav. V návrhových řízeních podle § 200e o. s. ř. se proto podpůrně použije ustanovení o poučovací povinnosti soudu podle ustanovení § 118a o. s. ř. (k tomu srov. např. např. Jirsa a kol., Zákon o zvláštních řízeních soudních, Komentář. Kancelář Havlíček Brain Team, Praha, 2015, § 20, mutatis mutandis, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 8. 2016, sp. zn. 29 Cdo 4006/2015). Jelikož jeho aktivní legitimace nebyla prokázána, byl jeho návrh zamítnut a byla mu uložena povinnost zaplatit náhrada nákladů řízení, jak bude uvedeno dále.
8. Mezi stranami [tj. navrhovatelem a) a účastnicemi] nebylo sporu o procesu předcházejícím vytěsnění, které proběhlo v souladu se zákonem. Tj. na den 4. listopadu 2008 byla svolána mimořádná valná hromada Společnosti, na níž bylo hlasy Hlavního akcionáře rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů Společnosti na Hlavního akcionáře. Souhlas České národní banky se zdůvodněním výše protiplnění byl Hlavnímu akcionáři udělen rozhodnutím čj. 2008/11983/570 ze dne 26. září 2008. Hlavní akcionář nabídl jako přiměřené protiplnění minoritním akcionářům částku, která se rovnala tržní hodnotě akcie stanovené znaleckým ústavem American Appraisal s.r.o. a která byla zároveň schválena rozhodnutím České národní banky, tj. částku 158 Kč za akcii Společnosti o jmenovité hodnotě 116 Kč. Vlastnické právo k akciím přešlo v souladu s ustanovením § 183l odst. 3 obch. zák. na Hlavního akcionáře uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu shora uvedeného usnesení valné hromady Společnosti do obchodního rejstříku. Ke zveřejnění usnesení v Obchodním věstníku došlo dne 3. prosince 2008. Vlastnické právo k akciím přešlo na Hlavního akcionáře dne 3. ledna 2009. Strany se dohodly i na datu splatnosti (bez zbytečného odkladu) tj. 7. ledna 2009. Nesporné je i to, že navrhovatel a) byl k datu vytěsnění akcionářem Společnosti a vlastnil celkem 64 914 kusů akcií Společnosti.

9. Sporná skutečnost byla ve výši protiplnění. K tomu soud provedl následující důkazy, z nichž zjistil skutečnosti důležité pro rozhodnutí ve věci.
10. Hlavní akcionář zadal zpracování znaleckého posudku společnosti American Appraisal s.r.o., se sídlem Praha 4, Lomnického 1705/9, PSČ 14000, IČO 448 47 068, zapsané v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost v oboru ekonomika (dále jen „ZÚ AA“). Podle znaleckého posudku č. C08081534A o stanovení tržní hodnoty obchodního jmění a jedné akcie Společnosti zpracovaného ZÚ AA ze dne 7. srpna 2008 („Znalecký posudek“) byla stanovena tržní hodnota obchodního jmění Společnosti k datu **30. června 2008** na 1 206 865 000 Kč. Jako tržní hodnotu za jednu akcii o jmenovité hodnotě 116 Kč určil ZÚ AA částku 158 Kč. V posudku použil pro ocenění společnosti Společnost tři metody, první dvě založené na principu analýzy trhu – tržní metoda, třetí na bázi analýzy výnosů – výnosová metoda. Pro ocenění Společnosti tržní metodou použil ZÚ AA metodu, kterou nazval metodou tržního porovnání a dále ocenění prostřednictvím cenových kurzů akcií společnosti SPOLANA na veřejných trzích.
11. Ze znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem American Appraisal s.r.o., č. C08081534A ze dne 7. srpna 2008 k datu ocenění 30. června 2008 má soud za zjištěné následující. V rámci metody tržního porovnání zvolil ZÚ AA skupinu společností, které považoval za porovnatelné se Společností, resp. jejichž charakteristiky byly podle ZÚ AA nejvíce podobné oceňované společnosti. Jednalo se o společnosti BASF AG, Spolek pro chemickou a hutní výrobu a.s., Akzo Nobel N.V., The Dow Chemical Company, Bayer AG, Zaklady Azotowe Pulawy SA a Koniklijke DSM NV. Dále stanovil následující multiplikátory - BEV/obrat, BEV/EBIT a BEV/EBITDA, vyčíslil je u porovnatelných společností a jejich prostřednictvím spočetl hodnotu Společnosti zvláště pro každý multiplikátor pro poslední historický rok a dva projektované roky. K těmto výsledkům potom přiřadil váhy a dospěl k hodnotě provozního majetku Společnosti ve výši 2 757 mil. Kč. K této hodnotě potom ZÚ AA připočetl hodnotu finančních investic a neprovozního majetku a odečetl závazky nazvané „závazky z financování“. V souladu s tím ocenil ZÚ AA metodou tržního porovnání jednu akcii Společnosti o nominální hodnotě 116 Kč částkou ve výši 162 Kč. Současně ZÚ AA přiřadil tomuto ocenění nulovou váhu s odkazem na omezené možnosti najít plně srovnatelné společnosti a relevantní detailní informace.
12. Při ocenění prostřednictvím cenových kurzů na veřejných trzích vycházel ZÚ AA z kurzů akcií Společnosti obchodovaných na veřejných trzích, kterými byly Burza cenných papírů Praha a RM-System. K tomu uvedl, že kurz akcií k datu ocenění (30. 6. 2008) činil na BCPP 144,70 Kč a na RMS 142 Kč, přičemž v posledním roce před datem ocenění se pohyboval v cenovém intervalu 140–170 Kč. I v tomto případě uvedená data, ať již v podobě kurzů k datu ocenění či v podobě průměru kurzů za posledních 12 měsíců, k ocenění nepoužil, resp. přiřadil jim nulovou váhu s ohledem na minimální objem obchodů.
13. Pro ocenění výnosovou metodou použil ZÚ AA metodu diskontovaného cash flow (DCF). Pro oceňování prostřednictvím diskontovaného cash flow existují dva základní přístupy: metoda „entity“ (používá se pro ocenění nefinančních společností – výroba, služby apod.) a metoda „equity“ (používá se pro oceňování finančních institucí – banky, pojišťovny). ZÚ AA sestavoval projekci cash flow za předpokladu neexistence dluhů (plán neobsahuje žádné úroky a splátky), tudíž pro ocenění zvolil (patrně) metodu DCF ve formě „entity“. Tato metoda vyžaduje několik kroků. Nejprve je nezbytné odhadnout hospodářský vývoj oceňované společnosti, její finanční plán a plán cash flow v období následujících několika let. Následně je nutné provést odhad tzv. pokračující hodnoty. Dalším krokem je odhad časové hodnoty peněz neboli diskontní míry, a to podle použité verze metody DCF. Na závěr se k hodnotě společnosti získané explicitní predikcí finančního plánu (brutto hodnota) přičte hodnota neprovozních aktiv v době ocenění a odečte velikost bankovního úvěru či jiných zpoplatněných závazků (netto hodnota). V rámci ocenění provedl ZÚ AA prognózu

budoucích finančních toků a jejich diskontaci ukazatelem WACC sníženým o jím předpokládanou inflaci ve výši 3,2 %. Výsledkem ocenění byla tržní hodnota obchodního jmění Společnosti k datu 30. 6. 2008 ve výši 1 206 865 tis. Kč, a z toho odvozená hodnota jedné akcie v nominální hodnotě 116 Kč k datu 30. 6. 2008 ve výši 158 Kč.

14. Vzhledem k tomu, že navrhovatel a) zpochybnil závěry znaleckého posudku zpracovaného ZÚ AA, zadal soud zpracovat revizní znalecký posudek znaleckému ústavu Vysoká škola ekonomická v Praze, Národohospodářská fakulta (dále jen „ZÚ VŠE“ nebo „revizní znalec“), který vypracoval dne 23. 11. 2020 znalecký posudek č. 151/11/2020 v němž byl přezkoumán znalecký posudek ZÚ AA, jakož byly i stanoveny vlastní závěry. Znalecký posudek byl doplněn výsledkem vypravovatele Ing. R. H., Ph.D. Vlastní znalecké zkoumání, tj. určení hodnoty podniku bylo stanoveno ke dni přechodu vlastnického práva k akciím na Hlavního akcionáře tj. 3. ledna 2009.
15. Ke znaleckému posudku ZÚ AA revizní znalec uvedl, že byl učiněn k datu 30. 6. 2008, což však není problém, neboť vypočítat hodnotu podniku k jinému datu je věcí matematickou. To však nebyla chyba ZÚ AA a nepostrádá to logiku, když ocenění bylo nutné jak pro povolení od ČNB, tak pro valnou hromadu. Pro stanovení hodnoty akcií Společnosti použil ZÚ AA výnosovou metodu na bázi diskontovaného cash flow (DCF). S ohledem na zahraniční i současnou českou oceňovací praxi je možné konstatovat, že užití hodnoty společnosti zjištěné metodou DCF, pokud tato zahrnuje i reinvestice nevyplaceného volného toku CF akcionářům a pokud je provedena metodicky správně, jako základu pro zjištění výše přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů při jejich vytěsnění většinovým akcionářem, je oprávněné a odůvodněné. ZÚ AA při volbě metody zjištění výše přiměřeného protiplnění postupoval správně. Chyby revizní znalec shledal zejména v analyticko-plánovací činnosti, kdy v podstatě všechny podklady použité pro plán cash flow přejaté od managementu Společnosti nebyly podrobeny kritickému posouzení a validaci a parametry a předpoklady dále zvolené ZÚ AA nebyly nijak okomentovány ani zdůvodněny. Lze konstatovat, že posudek ZÚ AA nesplňuje základní znaky znaleckých posudků, a to především z hlediska vnitřní konzistence, opakovatelnosti a spolehlivosti. Nedostatky posudku ZÚ AA jsou takového rozsahu, že se nelze se závěrem Znaleckého ústavu American Appraisal s.r.o. ve věci tržní hodnoty obchodního jmění Společnosti, stejně jako ve věci hodnoty její jedné akcie ztotožnit.
16. ZÚ VŠE pak provedl vlastní ocenění a vybral ocenění formou Fair Value, tedy Spravedlivou hodnotou, částkou, která odškodní minoritního vlastníka nedobrovolně zbaveného majetku; resp. částkou, která odpovídá podílu na hodnotě společnosti (bez ohledu na faktický význam tohoto podílu). Znamená to tedy, že Fair value je podíl na hodnotě celé společnosti, při její plné kontrole. ZÚ VŠE uvedl, že ve Společnosti bylo realizováno odštěpení její jedné části (odbor řízení jakosti) s rozhodným dnem 1. 12. 2008 (dle Výroční zprávy za rok 2008, str. 2). Nicméně s ohledem za účel ocenění k tomu ZÚ VŠE nepřihlížel a provedl ocenění tak, jakoby k odštěpení nedošlo. Základní metodou ocenění jsou různé varianty metody diskontovaného cash flow. Důvodem, proč jsou metody na bázi DCF základem pro oceňování prakticky v jakékoliv situaci (ať už přímo nebo nepřímo) je to, že metody postavené na bázi DCF jsou nejkonzistentnějším nástrojem pro dlouhodobou tvorbu hodnoty ve firmě, což je ostatně i cílem firem jako takových. Metoda DCF obsahuje všechny elementy, které ovlivňují hodnotu společnosti, a to v rámci, který je nejenom metodicky uchopitelný, ale zejména operacionalizovatelný a replikovatelný. ZÚ VŠE se přiklonil k použití výnosové metody, kterou lze označit za základní metody oceňování společností, a to především různé varianty metody diskontovaného cash flow (dále také „DCF“). Ostatní metody jsou buď metodicky problematické, nebo jsou více či méně propojeny s metodami diskontovaného cash flow. Rozhodl se proto pro metodu diskontovaných finančních toků ve formě entity (DCF entity), k čemuž je zapotřebí strategická analýza (prognóza tržeb), finanční analýza a finanční plán. Pro prognózu tržeb použil ZÚ VŠE postupy založené na makroekonomických ukazatelích,

zejména hrubého domácího produktu (HDP v ČR). Vycházel ze zveřejněných prognóz Ministerstva financí ČR a HDP tak odhadl pro roky 2012-2016 za pomoci regresní rovnice. Pro odhad vývoje tržeb použil ZÚ VŠE regresní analýzu. Co se týče finanční analýzy, ZÚ VŠE uvedl, že do finanční analýzy se nepouštěl, jelikož posuzovat finanční situaci Společnosti včetně toho, zda měla v předmětné době tato společnost perspektivu dalšího fungování na principu „going – concern“ je s cca 12letým odstupem zbytečné, a navíc to již bylo určitým způsobem provedeno v posudku ZÚ AA. K plánu finančních toků (cash flow) uvedl, že tento je tvořen třemi parametry: prognózou hospodářských výsledků, pracovním kapitálem a rozvoji dlouhodobého majetku (investice). Prostřednictvím rentability a míry investic je spočten koeficient růstu g, který ZÚ VŠE stanovil na konci plánovací fáze na hodnotu 3,38 %. Ke všem jednotlivým ukazatelům provedl vlastní výpočty a zanesl je do grafů. ZÚ VŠE shrnul, že spravedlivá hodnota Společnosti k datu 3. 1. 2009 činila 1 733 832 000 Kč, z čehož vyplývá, že hodnota jedné akcie v nominální hodnotě 116 Kč je 227 Kč.

17. Soud doplnil dokazování Smlouvou o převodu prodeji akcií společnosti Spolana a.s., uzavřenou dne 31. 7. 2008 mezi stranami POLSKIM KONCERNEM NAFTOWYM ORLEN S.A. a ZAKLADAMI AZOTOWYMI ANWIL S.A., z hlediska posouzení časové souslednosti nabytí majority za tzv. prémiovou cenu a okamžiku vytěsnění minoritních akcionářů. Ve smlouvě je uvedeno, že kupní cena za 13,4 % akcií připadající na základní kapitál Společnosti bude vypočtena na základě znaleckého posudku shodným postupem pro buď dobrovolnou veřejnou nabídku dle zák. č. 104/2008 Sb., nebo dle § 183i a násl. obch. zák.
18. Soud další důkazy neprováděl, nevyslechl zpracovatele původního znaleckého posudku American Appraisal s.r.o., jak bude uvedeno dále. Skutkový stav mezi stranami není sporný, sporná je výše protiplnění, která byla prokazována znaleckými posudky, neboť jde o otázku ryze odbornou.
19. Soud dále konstatuje, že Společnost změnila právní formu z akciové společnosti na společnost s ručením omezeným, a to na základě projektu změny právní formy vyhotoveném ke dni 30. 6. 2018.
20. Po právní stránce soud věc posoudil následovně.
21. Podle čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se s účinností od 1. ledna 2014 mění občanský soudní řád a některé další zákony, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. prosince 2013. Právní poměry vzniklé přede dnem 1. ledna 2014 se řídí dosavadními právními předpisy (§ 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku a § 775 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde zákonem č. 513/1991 Sb., obchodním zákoníkem, ve znění účinném ke dni konání valné hromady, jež rozhodla o využití práva výkupu účastnických cenných papírů společností hlavním akcionářem (dále jen „obch. zák.“).
22. Podle § 183k odst. 1 obch. zák., mohou vlastníci účastnických cenných papírů od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.
23. Podle § 183l odst. 3 obch. zák. uplynutím měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle odstavce 1 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.

24. Podle § 769 obch. zák. povinnost zveřejnění údajů stanovená tímto zákonem je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku.
25. Podle § 183m odst. 2 obch. zák. dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů a vlastníkům listinných účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 a úroku ve výši obvyklých úroků podle § 502 ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.
26. Soud konstatuje, že návrhy obou navrhovatelů byly podány včas ve lhůtě stanovené v § 183k odst. 1 obch. zák., tj. ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění zápisu usnesení valné hromady dle § 183l obch. zák. do obchodního rejstříku. Navrhovatel a) byl, coby vlastník účastnických cenných papírů, k podání návrhu (návrhů) na přezkum přiměřenosti protiplnění legitimován (§ 183k odst. 1 obch. zák.). Nebylo prokázáno, že navrhovatel b) byl vlastníkem účastnických cenných papírů, a proto soud návrh navrhovatele b) Ing. A. H. zamítl. (Výrok I)
27. V řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle § 183k odst. 1 obch. zák. jde o přezkum, zda se menšinovým akcionářům plněním ve výši uvedené v usnesení valné hromady (§ 183i odst. 3 obch. zák.) dostane přiměřeného (spravedlivého) protiplnění, a bude tak zachována hodnota jejich investice do daných účastnických cenných papírů. Soud v takovém řízení není limitován znaleckým posudkem předloženým společností hlavním akcionářem dle § 183i odst. 6 obch. zák. (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. prosince 2009, sp. zn. 29 Cdo 4712/2007, uveřejněné pod číslem 104/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, dostupné shodně jako další níže uváděná rozhodnutí Nejvyššího soudu na www.nsoud.cz).
28. K problematice přiměřeného (spravedlivého) protiplnění se z ustálené rozhodovací činnosti Ústavního soudu a Nejvyššího soudu podává:
- 1) Přiměřenost značí požadavek přihlédnout ke všem podstatným okolnostem v souvislosti s nuceným výkupem, to znamená, že je z pohledu zákona vyloučeno, aby byla stanovena subjektivně; cena stanovená nikoli na základě objektivních kritérií by se vymykala soudnímu přezkumu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. března 2008, sp. zn. Pl ÚS 56/05, dostupný shodně jako další níže citovaná rozhodnutí Ústavního soudu na www.usoud.cz).
  - 2) Základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti je obvykle hodnota podniku společnosti; její určení je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti (§ 127 o. s. ř.); součástí odborného posouzení znalce je přítom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti.
  - 3) Volba metody ocenění při určování hodnoty podniku společnosti pro účely určení výše přiměřeného protiplnění ve smyslu ustanovení § 183k obch. zák. závisí na poměrech posuzované společnosti. Zásadně proto není možné paušálně a obecně určit, která z metod připadajících v úvahu je pro stanovení hodnoty podniku vhodná, posouzení této otázky je součástí odborného posouzení znalce s ohledem na poměry dané společnosti. Výběr postupu a metody zcela záleží na samotném znalci, přičemž je třeba tyto použité metody rádně odůvodnit společností.
  - 4) Z požadavku přiměřenosti (spravedlnosti) mimo jiné plyne, že protiplnění zásadně nesmí být nižší než tržní cena dotčených účastnických cenných papírů v době předcházející vytěsnění, lze-li ji objektivně určit.

5) Určení hodnoty podniku společnosti (jež je otázkou skutkovou) nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (jež je otázkou právní). Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti.

6) Má-li být protiplnění přiměřené (§ 183k obch. zák.) hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází zásadně v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěsňovaní vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu).

7) Při přezkoumávání přiměřenosti protiplnění postupem podle § 183k obch. zák. je nutné mít na paměti, že menšinová akcionáři nemají prakticky žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva upraveného v § 183i obch. zák. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich „vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. března 2008, sp. zn. Pl. ÚS 56/05, bod 52 odůvodnění), nadále jim zůstává zachována pouze majetková složka jejich účasti ve společnosti, již lze nahradit (nuceně vyměnit) za peníze, musí být garantováno, že poskytované protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Jinak řečeno, protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude tak, aby hodnota investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována.

Za mnohá srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. dubna 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016, ze dne 29. května 2018, sp. zn. 29 Cdo 2025/2016, ze dne 18. září 2019, sp. zn. 27 Cdo 4585/2018, usnesení ze dne 27. listopadu 2014, sp. zn. 29 Cdo 3359/2012, ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010, ze dne 31. ledna 2013, sp. zn. 29 Cdo 723/2011.

8) Právě proto, že v případě tzv. vytěsnění nemá akcionář možnost tomuto procesu zabránit, se při určení přiměřeného vypořádání vychází z (tržní) hodnoty podniku společnosti a základem pro určení přiměřeného vypořádání je pak podíl na této tržní hodnotě připadající na jednu akcii (účastnický cenný papír). Ve většině případů tento alikvotní podíl převyšuje tržní cenu samotných akcií (za uvedenou částku by zpravidla nebylo možné tyto akcie prodat) a již tím do určité míry reflektuje přiměřenost (spravedlnost) vypořádání mezi hlavním akcionářem a menšinovými (vytěsňovanými) vlastníky účastnických cenných papírů (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. srpna 2018, sp. zn. 29 Cdo 4568/2016, a tam citovaná rozhodnutí).

9) Přiměřené protiplnění za účastnické cenné papíry, které přecházejí na hlavního akcionáře v důsledku postupu podle § 183i a násl. obch. zák., zásadně nesmí být nižší, než činila kupní cena, za kterou hlavní akcionář nabyl účastnické cenné papíry bezprostředně předtím, než požádal o svolání valné hromady podle § 183i odst. 1 obch. zák., a to i tehdy, šlo-li o tzv. prémiovou cenu, zahrnující přírůstek za získání majority (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. dubna 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016).

29. K výkladu pojmu „hodnota podniku“ se v obecné rovině vyjádřil Ústavní soud, jenž konstatoval, že „hodnota podniku (tak jako např. jiných předmětů, i takových, jako jsou obrazy, známky, drahé kovy atd.) není pouze objektivní kategorií, nýbrž je závislá jednak na účelu ocenění, jednak na subjektu, z hlediska kterého je určována. Z tohoto důvodu existuje více bází hodnoty podniku

(tržní, investiční, objektivizovaná, spravedlivá), jejichž užití modifikuje základní přístup k ocenění, a je tudíž pro konkrétní případ ocenění správné stanovení této báze nezbytné (srov. Mařík, M., a kol. cit. dílo, s. 23 a násl.). Hodnota podniku by měla být použita jako hodnota celku, nikoliv tedy menšinového podílu, ačkoli ten je sám o sobě předmětem ocenění. Podle Ústavního soudu „minoritní akcionář musí být hospodářsky odškodněn jak z hlediska jeho vkladové strategie zaměřené na dlouhodobý vklad, tak krátkodobé investiční strategie (srov. Schón, W. Der Aktionär im Verfassungsrecht. In M. Habersack, P. Hommelhoff, U. Hüffner & K. Schmidt (Eds.). Festschrift für Peter Ulmer. Zum 70. Geburtstag am 2. Januar 2003. Vyd. Berlin, De Gruyter 2003, s. 1371-1383 a nověji Ruthardt, F. Abfindungsbemessung beim Squeeze Out. Neue Zeitschrift für Gesellschaftsrecht č. 35, roč. 2014, s. 1389). V této souvislosti lze hovořit o tzv. spravedlivé hodnotě (fair či přesněji equitable value) v kontrapozici s tzv. (spravedlivou) tržní hodnotou (fair market value)“, srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15, či nálezy Ústavního soudu ze dne 27. března 2008, sp. zn. Pl ÚS 56/05.

30. V (extrémním) rozporu s principy spravedlnosti (či důsledkem svévole soudu) není rovněž, pokud je výsledek dokazování formulován rozpětím ceny akcie (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 2. března 2000 sp. zn. III. ÚS 269/99, či nálezy Ústavního soudu ze dne 1. dubna 2014, sp. zn. I. ÚS 162/13).
31. Určením, že protiplnění má být přiměřené, zákon vyjadřuje požadavek na jeho spravedlnost (srov. § 183j odst. 2 obch. zák., či rovněž článek 15 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí).
32. V daném případě soud, při respektování citované judikatury, dospěl k následujícím závěrům.
33. V tomto typu řízení je klíčovým důkazem pravidelně znalecký posudek zadaný soudem, neboť stanovení výše protiplnění je ryze odbornou otázkou. Úkolem znalce v řízeních dle § 183k obch. zák. není jen přezkoumat po formální a obsahové stránce znalecký posudek předložený hlavním akcionářem, ale nově stanovit na základě všech relevantních údajů řádnou výši protiplnění (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. května 2012, sp. zn. 29 Cdo 1145/2011). Je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat jiným znalcem; ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může soud ustanovit k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost (§ 127 odst. 2, odst. 3 o. s. ř.).
34. Z ustálené judikatury Nejvyššího i Ústavního soudu se k problematice hodnocení důkazu znaleckým posudkem podává, že:
- 1) Znalecký posudek soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 o. s. ř., odborné závěry v něm obsažené však hodnocení soudem podle § 132 o. s. ř. nepodléhají.
  - 2) Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Aby soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru.

35. Srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 21. října 2009, sp. zn. 22 Cdo 1810/2009, či ze dne 3. února 2011, sp. zn. 22 Cdo 4532/2010, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. listopadu 2015, sp. zn. 21 Cdo 4543/2014, rozsudek téhož soudu ze dne 16. října 2019, sp. zn. 27 Cdo 2755/2019 či usnesení téhož soudu ze dne 17. března 2016, sp. zn. 29 Cdo 4153/2015, anebo usnesení Ústavního soudu ze dne 12. ledna 2016, sp. zn. I. ÚS 1054/13.
36. Vzhledem k tomu, že usnesení valné hromady bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne 18. listopadu 2008 a zveřejněno v Obchodním věstníku dne 3. prosince 2008, je zřejmé, že k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na Hlavního akcionáře došlo dle § 183l odst. 3 ve spojení s § 769 obch. zák. dne 3. ledna 2009. Proto soud určil reviznímu znalci, Vysoké škole ekonomické v Praze, Fakultě národohospodářské (ZÚ VŠE), aby určil hodnotu podniku k datu 3. ledna 2009.
37. Z revizního znaleckého posudku ze dne 23. 11. 2020 č. 151/11/2020 a z výsledku jeho zpracovatele soud zjistil, že hodnota společnosti ke dni 3. ledna 2009 činila 1 733 832 000 Kč, hodnota akcie v nominální hodnotě 11 600 Kč ke dni 3. ledna 2009 činila 22 700 Kč, hodnota akcie v nominální hodnotě 116 Kč ke dni 3. ledna 2009 činila 227 Kč.
38. ZÚ VŠE uvedl, že základní metodou pro ocenění jsou různé varianty metody diskontovaného cash flow. Důvodem, proč jsou metody na bázi DCF základem pro oceňování prakticky v jakékoliv situaci, je to, že metody postavené na bázi DCF jsou nejkonzistentnějším nástrojem pro dlouhodobou tvorbu hodnoty ve firmě, což je ostatně i cílem firem jako takových. Metoda DCF obsahuje všechny elementy, které ovlivňují hodnotu společnosti, a to v rámci, který je nejenom metodicky uchopitelný, ale zejména operacionalizovatelný a replikovatelný. ZÚ VŠE se přiklonil k použití výnosové metody, kterou lze označit za základní metodu oceňování společností, a to především různé varianty metody diskontovaného cash flow (dále také „DCF“). Ostatní metody jsou buď metodicky problematické, nebo jsou více či méně propojeny s metodami diskontovaného cash flow. Rozhodl se proto pro metodu diskontovaných finančních toků ve formě entity (DCF entity), k čemuž je zapotřebí strategická analýza (prognóza tržeb), finanční analýza a finanční plán. Následně (při jednání soudu dne 6. května 2021) zpracovatel revizního znaleckého posudku podrobně rozvedl a zdůvodnil, z jakého důvodu považuje za vhodné použití metody DCF (v rámci České republiky).
39. ZÚ VŠE k zadání soudu rovněž přezkoumal závěry znaleckého posudku American Appraisal s.r.o., č. C08081534A ze dne 7. srpna 2008 k datu ocenění 30. června 2008, ke kterému uvedl, že obsahuje chyby zejména v analyticko-plánovací činnosti. V posudku ZÚ AA je uvedeno množství informací ohledně trendů hospodářství a finančních trhů, v chemickém průmyslu, situaci na trhu, nicméně se jedná o pouhý výčet sumy informací bez snahy je analyzovat a využít je pro ocenění. ZÚ AA se nevěnoval, resp. podcenil otázku finančních toků, resp. své závěry nezdůvodnil. Rovněž ZÚ AA vycházel z finančních plánů dodaných oceňovanou společností, aniž by provedl kontrolu či validaci výnosových prognóz. Se závěry se ZÚ VŠE neztotožnil (vyjma použité metody ocenění), má za to, že znalecký posudek není vnitřně konzistentním a nespĺňuje požadavky na základní znaky znaleckých posudků.
40. Volba příslušné oceňovací metody je věcí znalce (jde o otázku odbornou), jakož i to jakým způsobem bude aplikována. Soudu nepřisluší do této volby jakkoliv zasahovat, tj. soud není povinen rozhodnout, jaká metoda má být pro stanovení hodnoty podniku použita, stejně jako posuzovat správnost jednotlivých metodologických rozhodnutí učiněných v rámci této metody. Je na znalci, aby řádně zdůvodnil volbu své metody; a toto jeho zdůvodnění podléhá posouzení soudu jen co do jeho logiky a úplnosti (viz za mnohá např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne

19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010). V daném případě zpracovatel revizního znaleckého posudku podrobně rozvedl a zdůvodnil volbu (vhodnost) užití konkrétní jimi použité metody (metod) pro ocenění, zdůvodnění soud shledal úplným a vnitřně logickým.

41. K otázce posuzování znaleckého posudku soud uvádí, že důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz (§ 132 o. s. ř.), nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť soudci k tomu nedisponují potřebnými odbornými znalostmi, popř. je nemají v takové míře, aby takovýto přezkum mohli zodpovědně učinit (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cpj 41/1979, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 1/1981 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2002 sp. zn. 25 Cdo 583/2001). Hodnocení důkazu takto provedeného je tak v zásadě omezeno pouze na to, zda posudek znalce má formální náležitosti, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel soudem uložené zadání, tj. zodpověděl na otázky, resp. zadání soudu k předmětu znaleckého úkonu s určitě a srozumitelně vyloženým závěrem, který má oporu v podkladových materiálech, netrpí rozpory atd. (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 3606/2010, ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010, ze dne 31. ledna 2013, sp. zn. 29 Cdo 723/2011). Soudu je samozřejmě známa i rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. plenární náleží Ústavního soudu ze dne 23. září 2008, Pl. ÚS 11/08, rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 20. května 2008, sp. zn. I. ÚS 49/06, či rozhodnutí ze dne 30. dubna 2007, sp. zn. III. ÚS 299/06), která soudům poměrně striktně ukládá hodnotit znalecký posudek podle zásady volného hodnocení důkazů, neponechávat bez povšimnutí též věcnou správnost posudku a kriticky hodnotit i úplnost a bezvadnost podkladových materiálů, které znalec podrobuje svému zkoumání.
42. V rámci výše uvedených limitů hodnocení důkazu znaleckým posudkem ZÚ VŠE soud poznamenává, že zapsaný obor a odvětví ustanoveného znaleckého ústavu, Vysoké školy ekonomické v Praze Národohospodářské fakulty, je pro učinění odpovídajícího odborného závěru zcela postačující; zpracovatel revizního znaleckého posudku své závěry při podrobném výslechu obhájil. Revizní znalecký posudek má veškeré formální náležitosti, znalecký ústav dodržel zadání soudu, jeho zpracovatel zodpověděl nejen na otázky soudu, ale i na (detailní, lze říci až odborné) otázky účastníků, své závěry srozumitelně a určitě vysvětlil (byť připustil určité formulační či matematické nepřesnosti, jež byly odstraněny/doplněny); na svých závěrech setrval, přesvědčivým způsobem zdůvodnil volbu aplikované metody ocenění.
43. ZÚ VŠE se zhostil svého úkolu dostatečně, o jeho odbornosti, nezaujatosti a přehledu nelze mít pochybnosti. Dotazy všech účastníků řízení při jednáních u soudu byly zodpovězeny logickým způsobem, obhájeny byly přijaté závěry. Jak výše uvedeno, revizním znaleckým posudkem byl zrevidován výše uvedený znalecký posudek ZÚ AA, byly rozebrány jeho chyby (nedostatky) ve vztahu k výsledkům v něm uvedeným.
44. S ohledem na výše rozvedené je na místě závěr, že výše protiplnění poskytnutého hlavním akcionářem (v částce 158 Kč za akcii o nominální hodnotě 116 Kč), jak vyplynulo ze závěrů revizního znaleckého posudku, vybočilo z mezí přiměřenosti, když cena jedné akcie o nominální hodnotě 116 Kč (vycházející z hodnoty podniku) byla stanovena ve výši 227 Kč. (Výrok IV)
45. K revidovanému znaleckému posudku soud uvádí, že je z něj zřejmá souvislost mezi osobou zadavatele znaleckého úkolu a závěrem znaleckého zkoumání, na což poukázal navrhovatel a). Ve Znaleckém posudku č. 071411 ze dne 29. 12. 2006 vypracovaném Znaleckým ústavem American Appraisal s.r.o. pro účely povinné nabídky převzetí akcií společnosti SPOLANA shodný znalec stanovil tržní hodnotu obchodního jmění Spolany ke dni 12. 11. 2006 na částku 1 210 825 000 Kč, tedy vyšší než k datu 30. 6. 2008, a to při použití stejné metody DCF entity a za situace, kdy

společnost SPOLANA vytvořila za roky 2006 a 2007 kumulovaně zisk na jednu akcii ve výši cca 45 Kč. Rovněž ZÚ AA nepracoval se správným datem rozhodného dne, tj. s datem 3. ledna 2009, což bylo logické a bylo objasněno výše. Důvod doplňovat dokazování výsledkem zpracovatele posudku ZÚ AA s ohledem na závěry revizního znaleckého posudku (a výslech jeho zpracovatele), soud neshledal. Lze dodat, že soud není dle § 120 odst. 1 věty druhé o. s. ř. povinen provést všechny účastníky řízení navržené důkazy (k problematice za mnohá viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. listopadu 2009, sp. zn. 29 Cdo 4089/2009 či ze dne 26. listopadu 2015, sp. zn. 29 Cdo 2638/2015).

46. Výrok V rozhodnutí je odůvodněn výpočtem odvíjejícím se od určené ceny za jednu akcii 227 Kč (viz výrok IV tohoto rozhodnutí) a celkového počtu akcií Společnosti vlastněných navrhovatelem a) v době vypořádání v rámci vytěsnění minoritních akcionářů ze Společnosti, tedy 64 914 ks akcií. Celkově tak měl navrhovatel v rámci vypořádání obdržet od účastnice 2/ za své akcie 14 735 478 Kč. Jelikož částku 10 126 584 Kč (tedy cenu 158 Kč za jednu akcii) v rámci vypořádání již navrhovatel od účastnice 2/ obdržel, pak zbývá doplatit navrhovateli a) částku 4 479 066 Kč spolu s úrokem z prodlení jdoucím od 8. 1. 2009, tedy od data vytěsnění minoritních akcionářů, resp. dne po datu splatnosti, které učinily strany nesporným (7. 1. 2009), do zaplacení. Výše úroků z prodlení je pak dána dle nařízení vlády č. 142/1994 Sb.
47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. dle úspěchu ve věci.
48. Jak ve výroku I uvedeno, návrh navrhovatele b) byl zamítnut, když nebyla prokázána jeho aktivní legitimace k podání tohoto návrhu, tj. že byl akcionářem Společnosti. V důsledku jeho neomluvených absencí při jednáních nemohl být poučen, a proto byl neúspěšný ve věci. Společnosti jakož i účastníci 2/ (každé) pak vznikl nárok na zaplacení náhrady nákladů řízení za právní zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále pouze „AT“), a to za 9 úkonů právní služby (§ 11 AT): převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k návrhu, účast na jednáních ve dnech 5. 3. 2020, 6. 5. 2021, 16. 9. 2021 a 2. 12. 2021, vyjádření ke znaleckému posudku ze dne 2. 2. 2021, podání ze dne 19. 8. 2021, sepis závěrečného návrhu 26. 11. 2021 z punkta sporu určenému dle § 9 odst. 4 písm. c) AT v návaznosti na § 7 AT ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby a v návaznosti na 12 odst. 4 AT tj. 2 480 Kč (v důsledku společného zastoupení jedním advokátem), dále 9 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, to vše navýšeno o 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. 5 254,20 Kč, celkem 30 274,20 Kč k rukám jejich advokáta Mgr. Ivana Sagála (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) (Vyroky II a III). Soud nepřiznal úkony učiněné v souvislosti s dovoláním, když tyto podal pouze navrhovatel a).
49. O náhradě nákladů řízení mezi navrhovatelem a) a účastnicemi soud rovněž rozhodoval podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť byl v řízení úspěšný. Navrhovateli vznikly náklady za právní zastoupení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále pouze „AT“), a to za 10 úkonů právní služby (§ 11 AT): převzetí a příprava zastoupení, odvolání do zastavení řízení ze dne 24. 7. 2015, podání ze dne 26. 9. 2017, podání ze dne 2. 3. 2020, účast na jednáních ve dnech 5. 3. 2020, 6. 5. 2021, 16. 9. 2021 a 2. 12. 2021, vyjádření k názoru účastnic ze dne 13. 9. 2021, závěrečný návrh ze dne 22. 11. 2021, z punkta sporu určenému dle § 9 odst. 4 písm. c) AT v návaznosti na § 7 AT ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (v době provedení úkonů ještě nebyla známa výše požadovaného plnění, ta byla uvedena až v závěrečném návrhu), dále 10 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, to vše navýšeno o 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. 7 140 Kč a náklad za zaplacený soudní poplatek za návrh 1 000 Kč a za odvolání ve výši 2 000 Kč, celkem 44 140 Kč k rukám jeho advokáta JUDr. Petra Zímy (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Povinnost k zaplacení nákladů řízení je dána rovným dílem, neboť nejde o společenství dle § 91 odst. 2 o. s. ř. (§ 140 odst. 1 o. s. ř.)

50. O náhradě nákladů řízení státu soud rozhodl dle § 148 odst. 1 o. s. ř., kdy má stát podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V tomto konkrétním případě má stát nárok na náhradu nákladů, které zaplatil za zpracování znaleckého posudku ze dne 23. 11. 2020 č. 151/11/2020 soudem ustanoveným znaleckým ústavem Vysoká škola ekonomická v Praze, Národohospodářská fakulta. Soud přiznal znaleckému ústavu odměnu usnesením č. j. 79 Cm 1/2009-293 ze dne 11. 1. 2021 ve výši 101 640 Kč a za doplnění ze dne 1. 3. 2021 odměnu dle usnesení č. j. 79 Cm 1/2009-326 ze dne 27. 4. 2021 ve výši 6 534 Kč. Celkem tak mají účastníci povinnost zaplatit Českému státu na náhradě nákladů řízení opět rovným dílem 108 174 Kč.
51. Lhůty ke splnění povinnosti byly stanoveny podle ust. § 160 odst. 1 věta první o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do patnácti dnů od jeho obdržení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat nuceného splnění povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

Praha 6. ledna 2022

JUDr. Kateřina Malíková
soudkyně